

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115225646
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115225646.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobkyne: C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. - C. XX/XX, zastúpená JUDr. Petrom Havlíkom, advokátom, so sídlom Nitra - Podzámska 18, proti žalovanej: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. - A. XXXX/X, zastúpená advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 25C/454/2015-127 zo dňa 26. 01.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol o trovách zastaveného konania tak, že priznal žalovanej plnú náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na ust. § 256 ods. 1 ,2 CSP ako aj zistený skutkový stav, na základe čoho dospel k záveru, že žalovanej, ktorá z procesného hľadiska nezavinila zastavenie tohto konania patrí nárok na ich náhradu voči žalobkyňi, ktorá vzala žalobu späť. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, len to, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanej určenia vlastníctva k nehnuteľnosti. Žalobkyňa zobrala návrh späť z dôvodu, že jej zanikol naliehavý právny záujem na podanom návrhu, lebo v správnom konaní bola žalobkyňa zapísaná ako vlastníčka nehnuteľnosti. Prvostupňový súd v poradí prvým uznesením č.k. 25C/454/2015-93 zo dňa 25.10.2016 konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.08.2017 č.k. 7Co/251/2017-121 zrušil prvoinštančné rozhodnutie v napadnutom výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov zastaveného konania nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, ktoré je možné aplikovať len v sporovom konaní ak sa rozhodlo vo veci samej ale nie v zastavenom konaní, na ktoré pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov je možné aplikovať ust. § 256 CSP s ohľadom na zásadu procesného zavinenia na zastavení konania. Po zrušení a vrátení veci súd skúmal procesné zavinenie strán sporu a prijal záver, že z procesného hľadiska nebolo preukázané, že by niektorá strana zavinila trovy konania, konkrétne, že by žalovaná z procesného hľadiska zavinila trovy konania žalobkyne. Žalovaná nespôsobilá situáciu na základe ktorej by žalobkyňa zobrala žalobu späť. Prvostupňový súd tak postupoval podľa § 256 ods.1 CSP a žalovanej priznal náhradu trov konania keď žalobkyňa späťvzatím žaloby spôsobila zastavenie konania.

2. Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa domáhajúc jeho zmeny tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnej výške alternatívne tak, že žiadnej zo strán neprizná náhradu trov prvoinštančného konania. V odvolaní uviedol, že súd prvj inštancie rozhodol o trovách konania potom, čo dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by niektorá strana zavinila trovy konania a priznal náhradu trov konania žalovanému použitím ust. § 256 ods. 1 CSP bez toho, aby sa zaoberal

všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami predmetného sporu. Nevysporiadal sa s argumentami uvedenými v samotnom späťvzati žaloby, ako aj vo vyjadreniach žalovaného. Súd neprihliadal na dôvody späťvzatia žaloby, na ktoré žalobca poukazoval a to, že podal dňa 20.08.2015 žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam proti žalovanému a dôvodom podania žaloby bola skutočnosť, že žalovaný pôvodne nadobudol spornú nehnuteľnosť na základe absolútne neplatnej kúpnej zmluvy uzatvorenej v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zákonom, tak ako desiatky ďalších podvedených vlastníkov pozemkov pod budúcou automobilkou Jaguar Land Rover pri Nitre. 2 konania žalovaného, resp. osôb konajúcich v mene žalovaného bolo zrejmé, že už v čase podpisu újinych zmlúv mali vedomosť o rozhodnutí Vlády Slovenskej republiky o vybudovaní strategického priemyselného parku v lokalite, kde sa nachádzajú predmetné pozemky, a teda o tom, že ich hodnota je niekoľkonásobne vyššia ako suma, za ktorú žalovaný pozemky kúpil od žalobcu. Žalovaný tak konal v úmysle ukrátiť žalobcu a obohatiť sa na jeho úkor, pretože v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy v danej lokalite bola cena pozemkov 15 násobne vyššia. Konanie žalovaného považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré nepožíva právnu ochranu. Z uvedených dôvodov bola predmetná kúpna zmluva absolútne neplatná v zmysle ustanovenia § 39a Občianskeho zákonníka. Na základe horeuvedeného skutkového stavu nemala žalobkyňa inú možnosť na ochranu svojich porušených práv, ako podať žalobu na určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Následne sa žalobkyňa na základe protestu prokurátora satala opäť vlastníčkou predmetných nehnuteľností a odpadol žalobkyni naliehavý právny záujem na podanej žalobe a preto zobrala žalobu späť. Napriek skutočnosti, že žalobkyňa neovplyvnila jej opätovné zapísanie na LV ako vlastníka spornej nehnuteľnosti a s tým súvisiacu nevyhnutnosť späťvzatia žaloby, súd pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP. Súd tak bez ďalšieho vyslovil záver, že žalobkyňa procesne zavinila späťvzatie žaloby a je tak povinná na náhradu trov konania žalovanej v plnom rozsahu. Má za to, že uvedený skutkový stav predmetného konania odôvodňuje minimálne pri rozhodovaní o náhrade trov konania súdom použitie ust. 257 CSP, nakoľko skutkové okolnosti konania odôvodňujú aplikáciu tohto ustanovenia, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Je toho názoru, že zo skutkových okolností predmetného sporu je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa evidentná (poukázala na judikát R 24/1964). Žalobkyňa zároveň poukázala na nepreskúmateľnosť a nesprávnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorá má za následok odňatie možnosti žalobkyne adekvátne a účinne sa brániť.

3. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania uviedla, že v tejto veci žalobkyňa vzala žalobu späť bez toho, aby žalovaná plnila to, čoho sa žalobou domáhala, preto žalovaná nezavinila zastavenie konania. Naopak žalobkyňa vzal svoju žalobu späť bez toho, aby takýto jej úkon bol vyvolaný správaním sa žalovanej, preto žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania. Žiadala tiež zohľadniť, že osobou povinnou z predkupného práva bola žalobkyňa a dôvody, pre ktoré bolo protestu prokurátora vyhovené sú iné, než aké uviedla žalobkyňa.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, že stranám sporu sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva

5. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa doručila dňa 20.08.2015 súdu prvej inštancie žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. N., a to pozemok parc. č. XXXX-orná pôda o výmere XXXX m². V žalobe uviedla, že bola pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti. Kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 08.07.2015 medzi ňou ako predávajúcou a žalovanou ako kupujúcou bola predaná za kúpnu cenu 4.999 eur. poukázala na okolnosti uzatvorenia zmluvy a tvrdila, že žalovaná v čase podpisu kúpnej zmluvy mala vedomosť o pripravovanom rozhodnutí o vybudovaní strategického priemyselného parku v lokalite, kde sa pozemok nachádzal a teda o tom, že jeho hodnota je niekoľkonásobne vyššia ako suma, za ktorú pozemok kúpila žalovaná. Reálna hodnota pozemkov v danej lokalite je najmenej 15 eur za m² a teda primeranou cenou za jej pozemok by bola suma najmenej 70.300 eur. Žalovaná tak konala v úmysle žalobkyňu ukrátiť a obohatiť sa na jej úkor a takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu. Vzhľadom na uvedené tvrdila, že kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39a OZ z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, nakoľko bola uzatvorená žalobkyňou ako nepodnikateľom, pri ktorom bola zneužitá jej nevedomosť o trhovej cene nehnuteľnosti. Dňa 24. 10. 2016 doručila žalobkyňa súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že medzičasom stratila naliehavý právny záujem na predmete žaloby, pretože na základe protestu prokurátora bola opätovne zapísaná ako vlastník

predmetných nehnuteľností, avšak žalovaná podala návrh na obnovu konania, v ktorom správny orgán vyhovel protestu prokurátora a zrušil rozhodnutie o povolení vkladu k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovanej. Návrh žalovanej na obnovu konania bol zamietnutý. Žalovaná teda procesne zavinila zastavenie konania a pretože žaloba bola podaná dôvodne, žiadala aby jej súd priznal plnú náhradu trov konania.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Podľa Čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

13. Podľa Čl. 4 ods. 2 CSP ak takéto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

14. Ustanovenie § 256 CSP vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V sporovom konaní sa povinnosť nahraďiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospieje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postojom strán v priebehu konania a pod.. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

15. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žaloba v tejto veci bola súdu doručená dňa 20.08.2015 a v priebehu súdneho konania o proteste prokurátora rozhodol Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 04.11.2015 č. UP 62/2015-7 tak, že mu vyhovel a napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. V XXXX/XXXX zo dňa 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 08.07.2015 medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovanou ako kupujúcou zrušil. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím zo dňa 26.01.2016 č. UPo 26/2016-4/Br tak, že odvolanie bolo podané oneskorene, no v zmysle § 60 správneho poriadku ho preskúmal a dospel k záveru, že neodôvodňuje obnovu konania ani zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.10.2016 (č.l. 74 spisu) vzala žalobkyňa žalobu späť, dôvodiac zmenou skutkového stavu, ku ktorému došlo po podaní protestu prokurátora. Žalobkyňa v späťvzati žaloby zdôraznila, že správny orgán dospel k záveru, že posudzovaná kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon, preto vlastnícke právo nebolo na žalovanú platne prevedené. Na základe toho katastrálny úrad zapísal opätovne žalobkyňu ako vlastníka nehnuteľnosti.

16. Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právnym štátom. Jedným z typických znakov právneho štátu je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a rovnaká aplikácia práva

všeobecnými súdmi v právne a skutkovo podobných veciach. Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vytykal odvolaciemu súdu diametrálne odlišnú rozhodovaciu činnosť o tej istej právnej otázke, čo je ústavne neudržateľná činnosť s tým, že riešenie problému a zjednotenie rozhodovania je v spôsobilosti krajského súdu.

17. Z obsahu zápisne zo zasadnutia Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06.februára 2020 vyplýva, že občianskoprávne kolégium ohľadne náhrady trov konania prijalo zjednocujúce stanovisko v znení: „Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“. Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Nitre tak, zjednotilo rozhodovaciu činnosť svojich senátov pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania po späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktorá rozhodovacia činnosť bola rozdielna.

18. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje vyššie citované zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia, pretože k späťvzatiu žaloby nezavinila ani jedna zo strán sporu a došlo k nemu z objektívnych dôvodov po podaní protestu prokurátora. Keďže na danú právnu vec nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP ani ust. § 257 CSP odvolací súd postupoval podľa Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP, pričom zároveň vzal do úvahy právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho nálezoch vo veciach vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019. V týchto nálezoch Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol: „K späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobcovia a ani sťažovateľka ako žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcov, čím odpadol predmet žaloby. Vzhľadom na to je danom prípade opodstatnený záver, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva“.

19. Rovnako tak v tejto veci odvolací súd prijal záver, že s procesného hľadiska žalobkyňa dôvodne podala žalobu, pretože v čase podania žaloby inú právnu možnosť ako sa domôcť ochrany vlastníckeho práva nemala. Aj v tejto veci dôvodom späťvzatia bol protest prokurátora, na ktorý strany sporu dosah nemali a v dôsledku ktorého, bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobkyne. Navyše toto rozhodnutie je aj v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre prijatým dňa 06.februára 2020 vo veciach nároku na náhradu trov zastaveného konania a je teda v súlade s rozhodnutiami iných senátov Krajského súdu v Nitre v rovnakých právnych veciach rozhodnutých po 06.februári 2020. Predmetom odvolacieho konania je v poradí druhé rozhodnutie o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanej ich náhradu z dôvodov uvedených v úvode tohto odôvodnenia.

20. S ohľadom na vyššie uvedené zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 06.februára 2020 vo veciach náhrady trov podľa ktorého: „Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“ aj senát 7Co Krajského súdu v Nitre rešpektuje tieto závery a jeho rozhodnutia v obdobných veciach po prijatí zjednocujúceho stanoviska sú rovnaké.

21. Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom je rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne. V danej veci nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP tak, ako to uviedol odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, pretože treba vychádzať z toho záveru, že žalobkyňa zastavenie konania nezavinila. V tejto veci, ako je už vyššie uvedené k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobkyňa a ani žalovaná nemali dosah, preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že s poukazom na Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takéto rozhodnutie o trovách konania podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje rozumné vypořádanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

22. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré žalobkyňa v odvolaní uviedla odvolací súd uvádza, že tieto dôvody neboli spôsobilé prívodiť také súdne rozhodnutie o trovách konania, akých sa každá zo strán sporu domáhala. Odvolací súd sa podrobne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré strany sporu v priebehu konania uviedli a po zohľadnení osobitosti tejto veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom s ohľadom na vyššie uvedené závery nepovažuje za potrebné sa v tomto rozhodnutí vypořádavať s jednotlivými odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že obe strany sporu v písomných podaniach poukázali na zavinenie každej zo strán na zastavení konania. Odvolací súd za rozhodujúcu pre právne posúdenie

veci však považoval skutočnosť, že dôvodom pre zastavenie konania z objektívneho hľadiska bol protest prokurátora, ktorého dôsledkom bolo navrátenie vlastníckeho práva žalobkyni, ktorá už nemohla mať ďalej právny záujem v konaní pokračovať. Čo sa týka námietok žalobkyne ohľadne nepoctivých zámerov žalovanej a jej konania v rozpore s dobrými mravmi, odvolací súd sa týmito námietkami nezaoberal, pretože konanie vo veci samej bolo zastavené a tieto otázky v rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nemohol riešiť.

23. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, keďže žalobkyňa ani žalovaná nemali v odvolacom konaní úspech.

24. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).